

of mindere mate door het „subject” verslagen en geworgd wordt; eer zal hij denken aan een vertrouwelijk tweegesprek tusschen kunstenaar en natuur, tusschen den schilder en zijn geanimeerde of ongeanimeerde modellen. Gesprek, waarin de ontvankelijke beschouwer als vanzelf mee betrokken wordt, want het werk scheidt geen afstand door pose of problematieke diepzinnigheid.

Het is niet opzienbarend, maar simpel, beheerscht, gedegen; ernstig, niet zwaartillend; verfijnd, niet geraffineerd of toegespitst; en van een langzaam winnende zekerheid van blik, die de natuur niet naar zich toehaalt en deze niet deformeert, of styleert, of opsierenderwijs zoekt te verfraaien.

De bedoelde *vertrouwelijke* toon mag inmiddels in geen omstandigheid worden verward met die babbelzieke en burgerlijke intimiteit, waarmee we helaas te goed vertrouwd zijn. Paul Arntzenius schildert geen stemmige plaatjes, geen vleierige of familiere gavalletjes; hij brengt heel beminlijke doeken voort van een duidelijke begrensdheid, maar die binnen deze begrenzingsen zeldzaam gaaf en op spiritueel-zinnelijke wijze compleet, volkomen zijn. Zijn werk kent en scheidt geen noodeloozen afstand tot den beschouwer, maar wel bezit het de terughouding van het in de kern aristocratische. Het geeft zich niet ineens en wil langdurig bekeken worden; het heeft een gezonde, als ongewilde subtiliteit die zeker voor een deel onaanwijsbaar moet heeten; en het lijkt af en toe belangrijker door wat verzwegen dan door wat gezegd wordt. Als gevolg van het verwijlen binnen bepaalde grenzen en het koesterend eerbiedigen van de schilderachtige zichtbaarheid spreekt deze kunst in zekeren zin gemakkelijk aan, maar daarmee is niet gezegd, dat iedereen haar dadelijk verstaat; was dat het geval, de erkenning zou van menige zijde grooter zijn dan zij is.

Paul Arntzenius — zijn vader was een neef van Floris — werd 20 Mei 1883 in Den Haag geboren. Op zijn vijftiende haalde hij het diploma aan de landbouwschool te Wageningen, maar wist daarna door te zetten, dat hij zich aan het schilderen kon geven. Belangrijker voor zijn ontwikkeling dan eenige cursussen,

Paul Arntzenius, Verdroogde hulst in beige-grijs potje op etspers - 1922

